மூவொரு கடவுள் பெருவிழாவுக்குப் பின்வரும் ஐந்தாம் ஞாயிறு

5th Sunday after Trinity

5. søndag efter Trinitatis

திரித்துவ காலம் | Trinity

Primary Bible: Danish – The Holy Bible — Danish – The Holy Bible

Generated on 2026-11-03

பழைய ஏற்பாடு (Old Testament)

Jeremiah 1:4-9

Verse	Text
1:4	HERRENS Ord kom til mig saaledes:
1:5	Før jeg danned dig i Moderskød, kendte jeg dig; før du kom ud af Moderliv, helliged jeg dig, til Profet for Folkene satte jeg dig.
1:6	Men jeg svarede: »Ak, Herre, HERRE, jeg kan jo ikke tale, thi jeg er ung.«
1:7	Saa sagde HERREN til mig: »Sig ikke: Jeg er ung! men gaa, hvorhen jeg end sender dig, og tal alt, hvad jeg byder dig;
1:8	frygt ikke for dem, thi jeg er med dig for at frelse dig, lyder det fra HERREN.«
1:9	Og HERREN udrakte sin Haand, rørte ved min Mund og sagde til mig: »Nu lægger jeg mine Ord i din Mund.

திருமுகம் (Epistle)

1 Peter 2:4-10

Verse	Text
2:4	Kommer til ham, den levende Sten, der vel er forkastet af Menneskene, men er udvalgt og dyrebar for Gud,
2:5	og lader eder selv som levende Stene opbygge som et aandeligt Hus, til et helligt Præsteskab, til at frembære aandelige Ofre, velbehagelige for Gud ved Jesus Kristus.
2:6	Thi det hedder i et Skriftsted: „Se, jeg lægger i Zion en Hovedhjørnesten, som er udvalgt og dyrebar; og den, som tror paa ham, skal ingenlunde blive til Skamme.“
2:7	Eder altsaa, som tro, hører Æren til; men for de vantro er denne Sten, som Bygningsmændene forkastede, bleven til en Hovedhjørnesten og en Anstødssten og en Forargelses Klippe;
2:8	og de støde an, idet de ere genstridige imod Ordet, hvortil de ogsaa vare bestemte.
2:9	Men I ere en udvalgt Slægt, et kongeligt Præsteskab, et helligt Folk, et Folk til Ejendom, for at I skulle forkynde hans Dyder, som kaldte eder fra Mørke til sit underfulde Lys,
2:10	I, som fordum ikke vare et Folk, men nu ere Guds Folk, I, som ikke fandt Barmhjertighed, men nu have fundet Barmhjertighed.

நற்செய்தி (Gospel)

Matthew 16:13-26

Verse	Text
16:13	Men da Jesus var kommen til Egnen ved Kæsarea Filippi, spurgte han sine Disciple og sagde: „Hvem sige Folk, at Menneskesønnen er?“
16:14	Men de sagde: „Nogle sige Johannes Døberen; andre Elias; andre Jeremias eller en af Profeterne.“
16:15	Han siger til dem: „Men I, hvem sige I, at jeg er?“
16:16	Da svarede Simon Peter og sagde: „Du er Kristus, den levende Guds Søn.“
16:17	Og Jesus svarede og sagde til ham: „Salig er du, Simon Jonas's Søn! thi Kød og Blod har ikke aabenbaret dig det, men min Fader, som er i Himlene.
16:18	Saa siger jeg ogsaa dig, at du er Petrus, og paa denne Klippe vil jeg bygge min Menighed, og Dødsrigets Porte skulle ikke faa Overhaand over den.
16:19	Og jeg vil give dig Himmeriges Riges Nøgler, og hvad du binder paa Jorden, det skal være bundet i Himlene, og hvad du løser paa Jorden, det skal være løst i Himlene.“
16:20	Da bød han sine Disciple, at de maatte ikke sige til nogen, at han var Kristus.
16:21	Fra den Tid begyndte Jesus at give sine Disciple til Kende, at han skulde gaa til Jerusalem og lide meget af de Ældste og Ypperstepræsterne og de skriftkloge og ihjelslaas og oprejses paa den tredje Dag.
16:22	Og Peter tog ham til Side, begyndte at sætte ham i Rette og sagde: „Gud bevare dig, Herre; dette skal ingenlunde ske dig!“
16:23	Men han vendte sig og sagde til Peter: „Vig bag mig, Satan! du er mig en Forargelse; thi du sanser ikke, hvad Guds er, men hvad Menneskers er.“
16:24	Da sagde Jesus til sine Disciple: „Vil nogen komme efter mig, han fornægte sig selv og tage sit Kors op og følge mig!
16:25	Thi den, som vil frelse sit Liv, skal miste det; men den, som mister sit Liv for min Skyld, skal bjærge det.
16:26	Thi hvad gavner det et Menneske, om han vinder den hele Verden, men maa bøde med sin Sjæl? Eller hvad kan et Menneske give til Vederlag for sin Sjæl?